

ת"פ 29211/12/19 - מדינת ישראל נגד סאלח טורשאן

בית משפט השלום באשקלון

08 נובמבר 2020

ת"פ 29211-12-19 מדינת ישראל נ' טורשאן (עציר)
ת"פ 15698-12-19 - לנאשם 2 טורשאן- בימ"ש שלום
אשקלון
לפני סגן הנשיא, כב' השופט אבשלום מאושר
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם

סאלח טורשאן (עציר)

נוכחים

ב"כ המאשימה: עו"ד לי גורמן

ב"כ הנאשם: עו"ד חיים אומסי

הנאשם - בהיוועדות חזותית

מתורגמן לשפה הערבית - ג'ימי סולימן

גזר דין

ביום 5.8.20 חזר בו הנאשם מכפירתו והודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

אישום מס' 1

הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

החזקת כלי פריצה לרכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

גניבת רכב- עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

אישום מס' 2

עמוד 1

שבלי"ר - עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק.

לפי עובדות **האישום הראשון** לכתב האישום המתוקן, ביום 2.11.18, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה אך עובר לשעה 22:30, נטל ונשא הנאשם בעצמו או ביחד עם אחר את רכבו של מר משה טוקר, רכב מסוג טויוטה קורולה מ"ר 57-477-30 (להלן: הרכב) אשר חנה ברח' דובנוב 41 בעיר רחובות, וזאת ללא הסכמת הבעלים וכשבכוונתו לשלול את הרכב שלילת קבע מבעליו.

ביום 14.11.18, בשעה 22:30 לערך, ישב הנאשם במושב הנוסע שליד הנהג ברכב, כשברכב נוהג אחד בשם אזרק. השניים נסעו בכביש 6 דרום עד שהגיעו לחסימה משטרתית גלויה אשר הוקמה כ- 200 מ' לפני היציאה מכביש 6 לכיוון כביש 35 כשברכב מפוזרים מכשירים המשמשים לפריצה, ובכלל זה: דיסק חיתוך, פטיש ברזל עם ידית מעץ, מפתח צינורות בצבע כתום, שלושה מפתחות צינורות, מכפתי פטנט, מברג, לום, מוט ברזל מעוקל וארבעה מחשבי רכב.

בהמשך לנהיגה הפרועה והמסוכנת של אזרק, התנגש אזרק במספר כלי רכב וגרם להם נזק, כמו גם לרכב עצמו.

בעקבות התאונה שגרם אזרק, נעצר הרכב והשניים החלו להימלט מהרכב דרך דלת הנהג, במנוסה רגלית לכיוון מזרח, תוך שהם קופצים מעל מעקי בטיחות בכביש 6.

במעשים אלו, אילצו השניים את הרכבים החולפים לבלום בפתאומיות וסיכנו את השוטרים שדלקו אחריהם ואשר חלקם נפצעו במהלך המרדף.

בתום המרדף, נתפס הנהג, אך הנאשם נמלט ולא אותר.

במעשים אלו, גנב הנאשם רכב, החזיק כלי פריצה, הכשיל שוטרים במילוי תפקידם ונהג ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה.

לפי עובדות **האישום השני** לכתב האישום המתוקן, בין התאריכים 7.12.18 בשעה 15:30 ועד 8.12.18 בשעה 10:30 התפרץ אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה אל רכבו של מר אריה פרנק, רכב מסוג טויוטה קורולה, מ"ר 8173179 (להלן: הרכב השני) אשר חנה ברח' הר הצופים 9, בכך שהחדיר חפץ חד בין מסגרת אשנב ימני אחורי וניפצו, שבר את סוויץ' הרכב, הוציא את לוח השעונים ממקומו וניתק את מחשב הרכב במכסה המנוע.

בהמשך, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה אך לפני ה-13.12.18 או בסמוך למועד זה, נטל ונשא הנאשם בעצמו או ביחד עם אחר את הרכב השני וכן שישה כדורי פטאנק, סוללה להטענת רכב, בירכיות, כבלים, תיק ומעיל, וזאת ללא הסכמת הבעלים וכשבכוונתו לשלול שלילת קבע מבעליו, והעביר את הרכב השני אל חניון עפר ברחובות.

בשלב הטיעונים לעונש צורף לתיק זה ת"פ 15698-12-19 של בית משפט השלום באשקלון, בעניינו של הנאשם.

בת"פ 15698-12-19 של בית משפט השלום באשקלון, חזר בו הנאשם מכפירתו ביום 23.6.20 והורשע על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן, ובעבירות כדלקמן:

הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו- עבירה לפי סעיף 275 לחוק.

סיוע לנהיגה פוחזת של רכב- עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, יחד עם סעיף 31 לחוק.

לפי הנטען בחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן, בתאריך שצוין בכתב האישום המתוקן, החזיק הנאשם 1 אשר מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, ברכב מסוג הונדה ל"ז 5867957 (להלן: הרכב).

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בעקבות דיווח על מעורבות הרכב באירוע פלילי, הורה קצין המודיעין, אחד בשם בוריס ברדין, לשוטרים לגשת למתחם שבכניסה הצפונית של אשקלון ולחפש את הרכב. ביום 22.11.19, בשעות אחה"צ, הגיעו השוטרים דוד פוקל ואלכסנדר שניידר למתחם, והחלו בסריקות אחר הרכב. מיד ובסמוך לכך, הבחינו השוטרים ברכב כשבו נוהג הנאשם 1 ולצידו, במושב הנוסע הקדמי, הנאשם 2. השוטרים ביצעו פרסה אחר הרכב והנאשמים ביצעו גם הם פרסה. אז חסם השוטר אלכס את נתיב הנסיעה של הנאשמים בכך שהעמיד את הניידת בזווית של 45 מעלות, והשוטר דוד פרק מהניידת ורץ לעבר הרכב. הנאשמים לא עצרו ועקפו את ניידת המשטרה מימין והמשיכו בנסיעה מופרזת עד כדי כך שהניידת נאלצה לדלוק אחריהם במהירות גבוהה מאוד.

במעשים אלו, פעלו הנאשמים כדי להכשיל את השוטרים שמילאו את תפקידם כדין.

מיד ובסמוך, פנו הנאשמים בנסיעה לכיוון כביש 4, לכיוון דרום- צומת פזכים, כיבו את אורות הרכב ואחריהם השוטרים שהפעילו מערכת כריזה ואורות מהבהבים. בהמשך, הוקם מחסום משטרה עם דוקרנים כ- 200 מ' לפני צומת אשקלון, כאשר רכבים עומדים בשני טורים. הנאשמים נסעו במהירות בין טורי הרכבים שעמד לפני המחסום וזגזגו בין הרכבים תוך שהם עוקפים בצורה מסוכנת. הנאשמים פגעו באחד מן הרכבים שעמדו לפני המחסום, רכבו של אחד בשם אבישי סגל, רכב מסוג הונדה ל"ז 7855652, שנפגע בגלגל השמאלי- קדמי ובצד השמאלי של הנהג, בג'אנט ובצירייה. כתוצאה מכך, לא יכל מר סגל לנהוג ברכבו אשר נטה הצידה והרכב נגרר מן המקום.

במעשים אלו, נסע הנאשם 1 ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה, והנאשם 2 סייע לו בכך.

בהגיעם למחסום המשטרה, עלו הנאשמים על דוקרנים.

בשלב זה, הצטרף אל הכוח השוטר אסף צאולקר, כשהוא נוהג בניידת משטרה עם אורות מהבהבים.

הנאשמים המשיכו בנסיעתם ברכב, כאשר הנאשם 1 נוהג והנאשם 2 מסייע לו בכך, בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה בכך שעלו על אי תנועה בצומת, חצו את אי התנועה והמשיכו בנסיעה בכביש 4 כאשר הם נוסעים ברכב בכיוון הנסיעה הנגדי וגרמו לרכבים שנסעו בנתיב הנסיעה להאט ואף לעצור את נסיעתם. הנאשמים המשיכו בנסיעתם ופנו שמאלה לכיוון מושב בית שקמה.

השוטר אסף המשיך בנסיעה אחר הנאשמים כשהוא בנתיב הנגדי.

הנאשמים חלפו על ניידת המשטרה, השוטר אסף חסם את נתיב נסיעתם, אך הם המשיכו בנסיעה כשהם פוגעים בניידת המשטרה.

במעשים אלו, לא נהג הנאשם 1 בזהירות וגרם נזק לניידת המשטרה, בעוד הנאשם 2 מסייע לו בכך. רכבם של הנאשמים נעצר ודלת הנהג הקדמית נחסמה על ידי הניידת. הנאשמים יצאו מהרכב ופתחו בריצה כשהשוטרים דולקים אחריהם.

חרף צעקתו של השוטר אלכס "משטרה, עצור!", המשיכו הנאשמים לברוח ובכך ניסו להכשיל את השוטרים אשר מילאו את תפקידם. נאשם 1 קפץ מעל גדר שהיתה שכובה במקום ונפל. במעמד זה, צעק השוטר דוד לנאשם 1 "עצור, משטרה!", אך הנאשם 1 לא נענה לקריאתו והמשיך במנוסתו. השוטר דוד דלק אחר הנאשם 1 והצליח לתפוס אותו לאחר מספר מטרים ואז הודיע לו אודות מעצרו. במעשים אלו, פעל הנאשם 1 כדי להכשיל את השוטר דוד אשר מילא את תפקידו כדין.

לאחר מספר ניסיונות, הצליח השוטר דוד לאזוק את הנאשם 1 בשתי ידיו.

כתוצאה מהאמור לעיל, נחבל השוטר דוד בידו הימנית ונגרם לו שבר בעצם המסרק 2 והוא טופל באמצעות סד גבס.

באותה עת, המשיכו השוטרים אלכס ואסף במרדף אחר הנאשם 2 אשר התרחק מהם בריצה. השוטר אלכס אחז במעילו של הנאשם 2 והודיע לו על מעצרו.

במעמד זה, החזיק הנאשם 1 בכלים הבאים: 3 מחשבי רכב עם מדבקת טויטה, 2 אנטנות של מערכת התנעה ומפתחות של טויטה מחוברים לאנטנות, סט מערכת התנעה שלם של טויטה, 2 סטים של מערכת התנעה מפורקים ו- 2 ג'בקות, כלים אשר יכולים לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תלייה המותקנים בפתחי מבנים.

במעשים אלו, נהג הנאשם 1 ללא רישיון וללא פוליסת ביטוח תקפה.

נתוניו של הנאשם

הנאשם יליד 1979 ומעיון בגליון רישומו הפלילי (ת/60) עולה כי יש לחובתו 2 הרשעות קודמות שטרם התיישנו בעבירות כמו אלו שבעניינו ובעבירות של הכשלת מעצר או חיפוש חוקי וחבלה במזיד ברכב.

זאת ועוד, תלוי נגדו מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוטל עליו בגזר הדין מיום 20.6.17 בעפ"ג 23118-12-16 של בית משפט המחוזי מרכז- לוד (ת/61 ו- ת/62).

טענות ב"כ הצדדים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש את סיכומי המאשימה בכתב (ת/63 ו- ת/3).

בסיכומי ב"כ המאשימה שהוגשו בת"פ 29211-12-19 (ת/63), הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בגדרן של העבירות. כן הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוען של העבירות, ובכלל זה: לנתוני האישום הראשון שכללו תכנון מראש, הצטיידות בכלי פריצה, ביצוע בצוותא והפרעה לשוטרים בהימלטות, תוך סיכון רכבים נוספים, סיכון עצמי וסיכון השוטרים שדלקו אחריו.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה ההולם את העבירות שבהן הורשע הנאשם בתיק זה נע בין 20 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

לטענתו, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן עת תלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בגין עבירה דומה, דבר שלא הרתיעו מביצוע עבירות אלו.

לאור האמור לעיל, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה שהוצג על ידו, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי גבוה, פסילה בפועל, פסילה על תנאי והתחייבות.

בסיכומי ב"כ המאשימה שהוגשו בת"פ 15698-12-19 (ת/3), הפנה ב"כ המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות, וטען כי הנאשם פגע בביטחון המשתמשים בדרך ובסדרי שלטון, וכי מידת פגיעתו בערכים אלו בינונית-נמוכה.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה נמצא בטווח שבין 14 חודשי מאסר בפועל לבין 32 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להשית ענישה נלווית של מאסר מותנה, פסילה בפועל בין 24 חודשים ל- 5 שנים, פסילה על תנאי, קנס של אלפי שקלים, התחייבות, פיצוי לע"ת/3 שרכבו ניזוק ופיצוי לע"ת/4, השוטר ששבר את עצם המסרק.

ב"כ המאשימה הפנה להרשעותיו הקודמות של הנאשם וטען כי הגם שהנאשם סייע לנהיגתו של הנאשם 1, התנהגותו מרגע הבריחה מלמדת על מידת מעורבותו ועל עוצמת הסיוע שלו.

על כן, עתר ב"כ המאשימה להטיל על נאשם זה ענישה שהיא מעבר לחצי מעונשו של הנאשם 1, אך עדיין לא להשוות ביניהם. לשיטתו, יש להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני-נמוך של מתחם הענישה שהוצג על ידו, מאסר על תנאי מרתיע בגין העבירות שבהן הורשע, פסילה משמעותית ברף הנמוך של המתחם, פסילה על תנאי, קנס, פיצוי משמעותי והתחייבות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה לתמיכה במתחמי הענישה שהוצגו על ידו.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

במסגרת טיעוניו לעונש בת"פ 29211-12-19 (נ/2), טען ב"כ הנאשם בהקשר לאישום הראשון כי אין הוכחה לכך שהנאשם היה שותף לנהיגה הפרועה מכיוון שלא נהג בעצמו ברכב. יתרה מכך, לטענת ב"כ הנאשם, אין הוכחה לכך שהנאשם היה ברכב בעת המרדף.

ב"כ הנאשם טען כי יש לתת את הדעת לעובדות שנתגלו בהליך ההוכחות אשר לטענתו מטילות ספק רב על ראייה נסיבתית מסוג דנ"א שעליה נשען ומתבסס התיק. ובכלל זה, עתר ב"כ הנאשם לשקול את אי זיהויו של הנאשם בעת האירוע ע"י עשרות שוטרים שהשתתפו במרדף ונחקרו על האירוע, את אי קשירת הנאשם לאירוע על ידי הנאשם האחר, אי בדיקת זהות חשוד אחר שהנאשם האחר מסר את שמו ואי ביצוע עימות בין הנאשם לחשוד האחר, את אישור מומחית הדנ"א מטעם המאשימה שהדנ"א של הנאשם יכל להגיע לרכב בדרך של העברה משנית וכי גם אם הגיע בהעברה ישירה לא ניתן להוכיח את מועד נוכחותו של הנאשם ברכב, את אישור מומחית הדנ"א מטעם המאשימה שלא ידוע למאשימה כיצד הגיעה הראייה- אם בהתזה או במריחה, את אישור מומחית הדנ"א שלא נבדק כיוון כתם הדנ"א על כרית האוויר בגלגל ההגה, דבר שמשליך על מיקומו של הנאשם אם בכלל נכח ברכב, את אישור מומחית הדנ"א שכרית האוויר לא נבדקה באופן מלא דבר שמעלה את השאלה כיצד הדנ"א של המבצע העיקרי לא נמצא, את הסתירות בעדויות השוטרים והחוקרים באירוע, את מועד גניבת הרכב 12 יום לפני האירוע והיותו ברשות אחרים, את שיוך הדנ"א לנאשם רק בשנת 2019 הגם שהדנ"א של הנאשם היה ברשות המשטרה כבר בשנת 2016.

לטענת ב"כ הנאשם, הפגיעה בערכים המוגנים מצומצמת ומצויה ברף התחתון במקרה זה כי הנאשם, שספק אם נסע ברכב, כלל לא שלט ברכב, לא במרדף ולא מעת גניבת הרכב ועד תפיסתו, ומדובר באירוע שהתפתח באופן פתאומי ללא תכנון מוקדם.

לגבי הפגיעה ברכב, טען ב"כ הנאשם כי הרכב מבוטח ולכן הנזק שנגרם לקורבן אינו רב.

לגבי עבירת השביל"ר שבאישום הנוסף, ציין ב"כ הנאשם כי הרכב הושב לבעליו.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 42, נשוי ואב ל- 5 קטינים בגילאי 4 עד 17 אשר משפחתו שרויה במצוקה כלכלית ואשר הוא זה שמהווה את מקור הפרנסה עבורה.

לטענתו, הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו ולקח אחריות על חלקו, הגם שהרכב היה בשליטתו של אחר.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם עצור מזה כ- 10 חודשים וכי המעצר השפיע עליו, הוא מצוי במצב נפשי ירוד וכי מאסר ממושך יפגע בו ובעיקר במשפחתו שכבר נפגעה קשות מבחינה כלכלית בתקופת הקורונה וכתוצאה ממאסרו. לטענתו, הנאשם רוצה לחזור לחברה ולקיים חיי משפחה תקינים, וברצונו לחזור לעבוד במפעל לאלומיניום שבו עבד לפרנסתו.

ב"כ הנאשם ציין שהנאשם הודה ולקח אחריות על חלקו, דבר שמלמד על קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשה. לשיטתו, הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר וחסך מעדים נוספים מתן עדות, ודי בכך כדי להוות שיקול שיקומי שמצדיק סטייה לקולא ממתחם הענישה ההולם.

ב"כ הנאשם טען כי עברו של הנאשם אינו מכביד ועתר לאי הפעלת התנאי התלוי נגדו בכדי לתת לנאשם הזדמנות לשקם את חייו.

לשיטתו, מתחם הענישה נמצא בטווח שבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם עתר להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי או עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, יחד עם מאסר מותנה מידתי.

ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם משתתף פעיל בכיתת לימוד בעברית בבית הסוהר וכי הוא מנסה לפתוח דף חדש בחייו ולכן יש לתת משקל לאינטרס השיקומי.

זאת ועוד, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם מצטער וחש שעשה טעות במעורבותו בקשרים עם המעורבים באירוע וכי היום הוא אדם שונה לחלוטין.

ב"כ הנאשם עתר כי לא תוטל הגבלה כלשהי בקשר לרישיונו של הנאשם מכיוון שלא נהג ברכב. לשיטתו, ענישה מסוג זה תפגע בסיכויי שיקומו של הנאשם.

עוד עתר ב"כ הנאשם כי ביהמ"ש יימנע מהטלת קנס על הנאשם לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם בתקופת חירום זו ובשל מעצרו.

לשיטתו, הטלת קנס גבוה שהנאשם לא יוכל לעמוד בו, משמעה השתת מאסר בפועל ולא לכך התכוון המחוקק.

לטענת ב"כ הנאשם, עתירת ב"כ המאשימה לעניין העונש עומדת בסתירה לעקרון אחדות הענישה, תוך שהוא מציין כי הנאשם האחר באישום הראשון לת"פ 29211-12-19 נידון ל- 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם הפנה לגזר דינו של הנאשם האחר.

לטענת ב"כ הנאשם ההגנה עוררה את הספק הנדרש במשפט הפלילי והרבה מעבר לסביר ויש להתחשב בכך בעת קביעת העונש, ולראות במקרה זה חריג מוצדק לסטייה משמעותית ממתחם הענישה.

לשיטתו, יש לקבוע ענישה הולמת כוללת לעבירות, שתנוע לכיוון הרף התחתון של המתחם, קרי- בין 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר, עם התחשבות משמעותית של בית המשפט לסטייה מהמתחם לקולת הנאשם.

על כן, עתר ב"כ הנאשם כי יושטו בתיק זה לכל היותר 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענתו אודות מתחם הענישה שהציג.

במסגרת טיעוניו לעונש בת"פ 15698-12-19 (נ/3), טען ב"כ הנאשם כי הגם שלא נשמעו הוכחות, יש ליתן משקל להתנהלות המאשימה, ובכלל זה לדברים הבאים:

ראשית, לתשובת מח"ש, ממנה עולה כי תלונת הנאשם איננה תלונת סרק וכי הנאשם ניזוק פיזית ונפשית מאופן ביצוע מעצרו וכי לא בכדי שהה כיומיים בבית החולים.

לטענתו, במקרה זה, הנאשם לא שלט ברכב ואין אינדיקציה לכך שהיה שותף לנהיגה, לא הוכחה עבירה קודמת להימלטות מהשוטרים, פרט לחששו של הנאשם מהתנהגות השוטרים בעת מעצרו.

שנית, לאי הרמת הנטל להוכיח את ביצוען של העבירות בהיעדר מצלמות גוף.

שלישית, לעובדה שלמטרה לא היה מידע בנוגע לביצוע עבירה על ידי הנאשם ולכן המרדף לא התנהל לפי נוהל מרדף של משטרת ישראל.

לטענת ב"כ הנאשם, בפסיקה הושתו עונשים שנעים בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מאסר קצר בפועל במקרים שבהם הורשעו נאשמים בעבירת נהיגה פוזת בצירוף עבירה נלווית כמו הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. ב"כ הנאשם הדגיש כי בענייניו מדובר על סיוע לנהיגה פוזת.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענתו אודות מתחם הענישה.

לטענת ב"כ הנאשם, הפגיעה בערכים המוגנים מצומצמת במקרה זה מכיוון שהנאשם לא שלט ברכב. לדבריו, האירוע לא תוכנן כי אם התפתח באופן פתאומי ולכן הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף התחתון ביותר. לגבי הפגיעה ברכבו של האזרח, טען ב"כ הנאשם כי הרכב מבוסס ולכן הנזק לקורבן העבירה אינו רב.

ב"כ הנאשם עתר לגזור את דינו של הנאשם בחלק הנמוך ביותר של מתחם העונש ההולם בטענה שחלקו זניח ושולי ומכיוון שהעבירות בוצעו מתוך לחץ רגעי ובשל טעות בשיקול הדעת, מתוך אינסטינקט בריחה ולא מתוך עבריינות.

ב"כ הנאשם שב וציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו הפלילי, חלופי הזמן ממעצרו, ההשתתפות בכיתת לימוד בכלא ונטילת אחריות על ידו.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לא גרם נזק לרכב האחר או לשוטרים שעצרו אותו אלא הוא זה שניזוק פיזית ונפשית מביצוע המעצר.

לטענת ב"כ הנאשם יש לתת משקל לאינטרס השיקומי ולהטיל מאסר על תנאי או מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם מסר כי הנאשם מצטער וחש שטעה כשנסע באותו יום ברכב ונקלע לסיטואציה שבה היה מעורב.

עוד עתר ב"כ הנאשם להימנע מהגבלה כלשהי בקשר לרשיונו של הנאשם בטענה שלא הוא זה שנהג ברכב. ב"כ הנאשם הפנה להנחיית פרקליט המדינה מיום 24.5.18 וטען כי נקבע שם במפורש שפסילה תידרש כאשר מדובר

בגניבת רכב בנסיבות מחמירות. לשיטתו, בעניינינו לא מתקיימת דרישת הנסיבות המחמירות ולכן אין להשית פסילה.

ב"כ הנאשם עתר להימנע מהטלת קנס על הנאשם כפי שציין בסיכומיו בת"פ 29211-12-19.

לטענתו, מאחר שמדובר בסיוע לנהיגה בפזיזות, בעצמה פחותה, יהיה נכון והוגן לסטות ממחצית העונש המיועד לעבירה שנמצאת ברף התחתון ביותר.

עוד טען ב"כ הנאשם כי הגם שעבירת הסיוע מחייבת עונש, נכון יהיה לקבוע מתחם עונש שינוע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטענתו אודות מתחם הענישה.

בדיון שהתקיים בפניי ביום 14.10.20 שב הנאשם וציין את נסיבותיו האישיות והביע רצון לשוב ולפרנס את משפחתו.

באותו דיון, הובהר לב"כ הנאשם כי לנוכח תיקון כתב האישום והודיית הנאשם בו, אין טעם והצדקה להיכנס לראיות.

מתחם הענישה

בסימן 1א לפרק ו' לחוק העונשין, הנושא את הכותרת "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה", נקבע עקרון ההלימה כעקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על מנת ליישם את עיקרון ההלימה, על ביהמ"ש להתחשב בשלושת אלו: ראשית, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

עבירות רכוש הקשורות בכלי רכב הן עבירות חמורות אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, שכן פגיעתן בציבור, ברכושו ובתחושת הביטחון האישית והכלכלית שלו קשה.

יפים בהקשר זה הדברים שנכתבו בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ביום 12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות, היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

באשר לרמת הענישה הראויה, בית המשפט העליון הביע את דעתו כי על בתי המשפט לתרום תרומתם למלחמה בעבירות של גניבת רכב, באמצעות עונשים מכבידים, וכי העונש הראוי להן הוא מאסר בפועל ממושך. המחוקק הביע

דעתו בדבר חומרת עבירת גניבת הרכב, בקבעו כי דינו של מי שגונב רכב- מאסר שבע שנים. ואכן, בחינת מדיניות הענישה בעבירות רכוש הקשורות ברכב מגלה כי המגמה היא להטיל ענישה מחמירה, לרבות עונשי מאסר.

באשר לעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הערכים החברתיים המוגנים בגדרן של עבירות נגד שוטרים הם שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ושלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק. בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, קבע המחוקק עונש מאסר חובה של שבועיים, לפחות:

"275. העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים".

באשר לעבירה של נהיגה פוחזת ברכב, הרי שהערכים המוגנים בגדרה הם הערכים החשובים של שמירה על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך, שלטון החוק וכיבוד רשויות האכיפה.

להלן, מספר פסקי דין שבהם נידונו עבירות גניבת הרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה הפוחזת (אצלנו סיוע לנהיגה פוחזת):

ברע"פ 9963/16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16) נידון עניינו של מבקש שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של גניבת רכב ונידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע נדחה, תוך שנקבע כי העונש מצוי ברף התחתון של הענישה. גם ערעורו לבית המשפט העליון בעניין חומרת העונש נדחה.

ברע"פ 4374/09 **ביאדסה נ' מדינת ישראל** (30.8.09) נידון עניינו של מבקש אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באותו מקרה, הבחין המבקש ברכב משטרתי, ביצע פניית פרסה והחל להתרחק במהירות ולא נענה לכריזת השוטרים כי יעצור. בבית משפט השלום נידון הנאשם ל- 2 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי, אך ערעורו בעניין חומרת העונש נדחה. בקשתו לקבל רשות ערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון קבע כי אין בעונש סטיה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה אותה ביצע הנאשם.

ברע"פ 9629/07 **חמדאן נ' מדינת ישראל** (20.11.07) אישר בית המשפט העליון עונש של 32 חודשי מאסר שהושת על נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון לגניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכניסה לישראל שלא כדין.

ברע"פ 1454/14 **אבו סנד נ' מדינת ישראל** (26.2.14) נידון עניינו של מבקש שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין והכשלת שוטר. לפי עובדות כתב האישום, נהג המבקש ובהגיעו למחסום יזום לא ציית להוראות השוטרים לעצור בצד הכביש והמשיך בנסיעה מהירה תוך שאחד מהשוטרים נאלץ לקפוץ לשולי הכביש כדי לא להיפגע. החל מדרך ותוך כדי זגזג הנאשם בין רכבים וגרם להם לזוז לשוליים. בשלב מסוים, עצר את הרכב בצד הכביש ו- 3 נוסעים שהיו עמו נמלטו לעבר יער סמוך. בית משפט השלום קבע שמכיוון שהמבקש היה עצור במשך 30 ימים ושהה כ- 7 חודשים במעצר בית, אין להוסיף על אלה. על כן, גזר בית המשפט על המבקש קנס, פסילת רשיון,

מאסר על תנאי ופסילת רשיון על תנאי. הערעור לבית המשפט המחוזי התקבל והושתו על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל, תוך הותרת שאר הרכיבים על כנם. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14) דובר על מערער שהורשע בעבירות של נהיגה פזיזה ורשלנית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבת רכב ונידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת הרכב ול- 10 חודשי מאסר בפועל בגין יתר העבירות, ובסה"כ ל- 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי היה ראוי לראות את האירוע כאירוע אחד, אך קבע כי מתחם הענישה נמצא בטווח שבין 12 לבין 32 חודשי מאסר בפועל, וכי העונש שהושת ראוי ואינו חורג ממתחם העונש ההולם.

ברע"פ 3021/14 **ספיר נ' מדינת ישראל** (13.5.14) אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר בפועל והפעלת עונשי מאסר על תנאי למשך 12 חודשים ולמשך 8 חודשים שהושתו על נאשם בעל עבר פלילי ותעבורתי מכביד, שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של גניבה ונהיגה נמהרת ורשלנית ברכב.

ברע"פ 3208/15 **הקרי נ' מדינת ישראל** (11.5.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו של נאשם בעל הרשעות קודמות בעבירות חמורות שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונידון לעונש של מאסר על תנאי בן חודשיים, זאת לאחר ששירות המבחן לא המליץ להימנע מהרשעתו.

ברע"פ 3348/10 **אסקאפי נ' מדינת ישראל** (4.8.10) נידון עניינו של מבקש שהורשע בעבירות של נהיגה ברשלנות, חציית 2 צמתים באור אדום, סטייה שלא בבטחה, נהיגה פוחזת, החזקת כלי פריצה לרכב וניסיון שיבוש הליכי משפט. על פי הנתען בכתב האישום, ברח המבקש מרכב משטרתי שסימן לו לעצור ובהמשך רדף אחריו. במהלך מנוסתו נסע המבקש במהירות מופרזת, סטה מנתיב לנתיב שלא בבטחה וחצה שני צמתים באור אדום. באותו מועד נתפס המבקש כשהוא מחזיק בכלי פריצה לרכב ואף נתפס כאשר הוא מנסה להעלים ראיות. המבקש נידון בבית המשפט לתעבורה ל- 3 חודשי מאסר בפועל וערעוריו לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 402/01 **אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (25.2.02) ביטל בית המשפט העליון את ההחמרה בעונשם של נאשמים צעירים ונעדרי עבר פלילי שהורשעו בעבירות של פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, ניסיון לגניבת רכב וגניבה מתוכו, והשית עליהם עונש של מאסר על תנאי ושל"צ במקום מאסר בפועל, כפי שפסק בית משפט השלום בעניינם.

ברע"פ 4789/13 **אפרים נ' מדינת ישראל** (27.8.13) אישר בית המשפט העליון עונש של 10 חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, וצירף תיק נוסף של הפרת הוראה חוקית. בנוסף לעונש, הופעל מאסר מותנה של 6 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר.

ברע"פ 10899/08 **אבו עישה נ' מדינת ישראל** (29.12.08) אישר בית המשפט העליון את ההחמרה בעונשם של שני נאשמים שהורשעו בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וגניבת רכב, כשהנאשם 1 הורשע בעבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כחוק וכן בעבירות של זיוף תעודת זהות ישראלית ושימוש בה לצורך כניסתו לישראל במרמה. בית המשפט

המחוזי גזר על הנאשם 1 32 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם 2 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי שקל את מהות העבירות, הנזק שנגרם לציבור בגין ועברם הפלילי של הנאשמים בכל הקשור לגניבת רכבים.

ברע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.18) נידון עניינו של מבקש ללא עבר פלילי אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף. בעניינו של המבקש הוגש תסקיר שהמליץ על הטלת עונש מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 10 לבין 25 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון בעניין חומרת העונש נדחו. בית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

ברע"פ 1052/17 **ג'ברין נ' מדינת ישראל** (12.3.17) נידון עניינו של מבקש אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בעניינו של המבקש הוגש תסקיר שבגדרו לא היתה המלצה טיפולית, אך הומלץ על הטלת ענישה מוחשית קצרה בדרך של עבודות שירות. הנאשם נידון בבית משפט השלום ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. המשיבה ערערה על קולת העונש וערעורה התקבל, כך שהעונש הועמד על 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של המבקש וקבע כי העונש אינו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

ברע"פ 6987/14 **מתאני נ' מדינת ישראל** (30.10.14) נידון עניינו של מבקש שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת של רכב, שיבוש מהלכי משפט וקבלת נכסים שהושגו בפשע. באותו מקרה, נמלט המבקש ברכב לכיוון טול כרם, כשהוא נוסע במהירות גבוהה. בדרכו הוצב מחסום משטרה, הוא פרץ את המחסום והמשיך בנסיעה מהירה, כשהוא משליך מן הרכב רכוש גנוב. המבקש נעצר רק בעקבות תקרים שנגרמו לגלגלי הרכב כתוצאה מפריצת המחסום. המבקש נידון ל- 11 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית. הוא ערער לבית המשפט המחוזי על הרשעתו בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בפשע ועל גזר הדין, אך ערעורו נדחה. בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחתה.

בת"פ (ב"ש) 23140-01-18 **מדינת ישראל נ' מעדי** (5.6.18), שהוגש לעיון בית המשפט על ידי ב"כ המאשימה, נידון עניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. הנאשם נהג ברכב בצהרי היום בטבורה של עיר, מבלי שהוא מורשה לנהיגה, בצורה פרועה ומסוכנת ותוך שהוא נמלט מניידת. האירוע הסתיים לאחר שהנאשם התנגש בעצמה ברכב חונה. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים שיושטו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי, פסילה מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה למשך 30 חודשים ופיצוי. בית המשפט המחוזי ציין כי עונש המאסר הראוי למעשים אלו חמור מזה שהומלץ על ידי הצדדים, אך אישר את ההסדר בהינתן שההקלה הגלומה בהסדר הטיעון סבירה לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בת"פ (נצ') 20722-03-14 **מדינת ישראל נ' עדוי** (28.6.16) שהוגש לעיון בית המשפט על ידי הסנגור, נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות. באותו מקרה, צוות משטרה קיבל דיווח לפיו נראה רכב בנסיבות חשודות, בהגיע הרכב לצומת כרזו והבהבו לו השוטרים תוך שימוש בסירנות, הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו וסטה שמאלה וימינה, כל זאת בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, עד שנעצר על ידי המשטרה. לאחר שקבע בית המשפט כי מתחם הענישה נמצא בטווח שבין 6 חודשי מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל,

הושתו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, 10 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים וקנס. בית המשפט שקל לקולא את תיקון כתב האישום במסגרת הסדר טיעון ואת העובדה שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרמה פגיעה בגוף או בנפש.

באשר לעבירה של שימוש ברכב ללא רשות, הביע דעתו המחוקק כי דינו של מי שנוהג, משתמש או מעביר ממוקם למקום רכב ללא רשות מבעליו, ונוטש אותו במקום אחר, דינו חמש שנות מאסר.

להלן, דוגמאות מתיקים המלמדים על רמת הענישה בעבירה זו:

בעפ"ג (מרכז) 55838-10-17 **בשורה נ' מדינת ישראל** (17.12.17) אשר הוגש לעיון בית המשפט על ידי ב"כ הנאשם, נידון עניינו של מערער שהורשע על יסוד הודאתו בעבירת שבל"ר. באותו מקרה, נטל הנאשם משאית כאשר מפתח המשאית והקודן ברשותו, ונתפס כאשר הוא נוהג בה. המערער נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית. הערעור שכוון כלפי חומרת המאסר בפועל נדחה.

ברע"פ 120/06 **חביב נ' מדינת ישראל** (25.9.06) נידון עניינו של מבקש אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ובעבירה של החזקת רכוש שהושג בעוון. לפי הנתען בכתב האישום, השתמש המבקש ללא רשות ברכב שנגנב מחברה כלשהי ובו נמצאו 73 מסורי חיתוך שנגנבו מחברה אחרת. המבקש נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל, שאותם ירצה בדרך של עבודות שירות באם ימצא כשיר לכך. הנאשם ערער לבית המשפט המחוזי ולאחר שערעורו נדחה, לא נמצא מתאים לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 9043/14 **ברששת נ' מדינת ישראל** (18.1.15) אישר בית המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שהושת על נאשם צעיר ללא עבר פלילי שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה וצירף תיק של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רשיון נהיגה.

ברע"פ 4630/14 **זידאן נ' מדינת ישראל** (16.7.14) נידון עניינו של מבקש שהורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונטישה באותו מקום (בעניינו העבירה חמורה יותר כי הנטישה היתה במקום אחר). לאחר שנשלח המבקש לשירות המבחן בכדי לבחון אם ניתן להאריך את המאסרים המותנים התלויים נגדו, הוא ביצע עבירות נוספות של פירוק חלקים מרכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת מכשירי פריצה והפרת הוראה חוקית. בגין האישום המקורי, קרי- בגין עבירת השבל"ר לבדה נידון הנאשם ל- 5 חודשי מאסר בפועל. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 5953/07 **בית עדה נ' מדינת ישראל** (8.11.07) אישר בית המשפט העליון עונש של 4 חודשי מאסר שהושת על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות וצירף שני תיקים נוספים של החזקת נכס חשוד

כגנוב והחזקת סכין. בתחילה, נידון הנאשם לצו פיקוח מבחן למשך 12 חודשים בגין התיק העיקרי ולמאסרים על תנאי ועבודות לתועלת הציבור בגין התיקים שצורפו, אך משניתק את הקשר עם שירות המבחן ולא ביצע את העבודות לתועלת הציבור, ולאחר שניתנו לו הזדמנויות גם ע"י בית המשפט, הופקעו צו המבחן ועבודות השירות לתועלת הציבור והוא נידון למאסר בפועל.

בת"פ (מרכז) 55613-02-14 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אנם** (8.3.16) נידון עניינו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה נגרם נזק לרכוש, נהיגה ללא פוליסת ביטוח תקפה, שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפא לחוק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

יצוין כי בחלק מפסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם במסגרת טיעוניו לעונש דובר על מקרים שהיתה בהם סטייה ממתחם הענישה משיקולי שיקום או שהנסיבות היו שונות. משכך, לא היה מקום להביאם כדוגמה לעונש הנוהג או הראוי לנסיבות כבעניינו.

כך גם אין מקום לטענת ב"כ הנאשם בעניין אחדות הענישה, שכן מעיון בת"פ 57001-11-18 אשר הוגש לעיון בית המשפט עולה כי בית המשפט סטה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

בעניינו, מדובר על שני מקרים שבהם "עסק" הנאשם בעבירות רכוש הקשורות ברכב. האירוע הראשון כלל גניבת רכב שלאחר גניבתו פגע ברכבים נוספים והנאשם נמלט ונערך אחריו מרדף משטרתי. ברכב הגנוב נמצאו כלי פריצה. האירוע השני כלל שימוש ברכב אחר ללא רשות בעליו והותרתו במקום אחר. בנוסף, בתיק המצורף, הורשע הנאשם בעבירה נוספת של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ובעבירה של סיוע לנהיגה פוזת. הנאשם סייע לנהיגה בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה. כתוצאה מכך נגרמה פגיעה ברכב שעמד במחסום ובניידת משטרה וכן נפצע אחד השוטרים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמצאת ברף הגבוה של החומרה. מעשיו של הנאשם באירוע שמתואר באישום הראשון ובאירוע שמתואר בתיק המצורף מעידים על זילות בחוק ובחיי אדם. התנהגותו של הנאשם טמנה בחובה סיכון למשתמשי הדרך ורק בדרך נס האירועים הסתיימו כפי שהסתיימו ולא בצורה חמורה יותר.

באשר לטענת ב"כ הנאשם בת"פ 15698-12-19, לפיה המרדף לא בוצע על פי הנוהל המשטרתי, הרי שגם אם תתקבל טענה זו, אין בשום אופן לקבל את התנהלותו של הנאשם באירוע. אזרח נורמטיבי היה עוצר אילו משטרה היתה חוסמת את דרכו או נוסעת אחריו, ובוודאי שלא היה מסייע בבריחה, תוך פגיעה באחרים, וממשיך במנוסה רגלית מהשוטרים לאחר שנחסם על ידי ניידת משטרה.

עוד אחזור ואדגיש, כי טיעוני ב"כ הנאשם באשר לעובדות שנתגלו בהליך ההוכחות, אינן רלוונטיות ומסע הדיג במסגרת הטיעונים כולל טענת ההגנה בדבר הספק הרי שאינו ראוי בלשון המעטה.

לא בכדי שבית משפט דוחה טענות אלו מכל וכל, שהרי, ב"כ הצדדים הגיעו להסדר שבמסגרתו תוקן כתב

האישום, הנאשם הודה בכתב האישום וכן בכתב האישום שצורף וסוכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) התייחס בית המשפט העליון למונח "אירוע" וצוין כי מונח זה רחב מהמונח "מעשה", וכי אירוע אחד יכול שיכלול מספר מעשים. משכך, ובהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, מצאתי כי בפניי שלושה אירועים שונים שיש לקבוע לכל אחד מהם מתחם ענישה נפרד.

ראו לעניין זה ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15), שם נאמרו הדברים הבאים:

"אבקש להדגים את הדברים בקצרה באמצעות דוגמה נוספת, שהובאה על-ידי השופטת ברק-ארז בעניין ג'אבר, ואשר תסייע בידי לחדד את דברי: "אדם פורץ לבית, גונב ממנו פריטים שונים ונמלט מן המקום כשהוא נוסע באופנוע במהירות מופרזת. המשטרה דולקת בעקבותיו, ומתנהל מרדף שבסופו הוא נתפס לאחר שגם ניסה לתקוף שוטר" (פסקה 5 לחוות-דעתה; עניין אבו קיעאן, פסקה 8). כפי שהטעימה השופטת ברק-ארז, הגם שניתן לפצל את העבירות בעניין זה לכמה אירועים, הרי שכולן בוצעו בסמיכות זמנים ניכרת, ואם כן הן מקיימות ביניהן קשר הדוק ויש לראותן כאירוע אחד. כאמור, לטעמי יש ליתן את הדעת גם על העובדה שהנסיעה במהירות מופרזת כמו גם תקיפת השוטר נועדו לאפשר את ההימלטות לאחר ביצועה של עבירת הפריצה, וגם בכך יש כדי להעיד על קשר הדוק בין העבירות. הפרדת העבירות זו מזו וסיווגן ככמה אירועים שונים תהא מלאכותית. סוף סוף, הנהיגה המהירה ותקיפת השוטר הן במידה רבה עבירות 'נלוות' לעבירת הפריצה, ותפיסתן ככמה אירועים שונים אינה משקפת את 'סיפור המעשה' כהווייתו. ניסיון החיים כמו גם הניסיון השיפוטי מלמדים כי עבירות אלו 'הולכות' פעמים רבות יחדיו, וכדי להביא לענישה אחידה והולמת במצבים דומים מוטב כי נראה בהן אירוע אחד".

לאור האמור, מצאתי כי כל אחד מהאישומים בת"פ 29211-12-19 מהווה אירוע בפני עצמו, כך גם לגבי האירוע בתיק המצורף, שכן אלו בוצעו בזמנים שונים, כלפי גורמים שונים וכל אחד עומד בפני עצמו.

לאור הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה הרבה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, מתחמי הענישה ההולמים הם כדלקמן:

- בגין האירוע המתואר באישום הראשון שבת"פ 29211-12-19 נמצא מתחם הענישה בטווח שבין מאסר של 12 חודשים לבין 30 חודשי מאסר בפועל.
- בגין האירוע המתואר באישום השני שבת"פ 29211-12-19 נמצא מתחם הענישה בטווח שבין מאסר שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לבין 7 חודשי מאסר בפועל.
- בגין האירוע המתואר בתיק המצורף נמצא מתחם הענישה בטווח שבין מאסר קצר לבין 13 חודשי מאסר בפועל.

לפי סעיף 40.ג. (ב) לחוק, ייגזר עונש כולל אחד.

בקביעת עונשו של הנאשם שלפניי, הבאתי בחשבון את השיקולים הבאים:

לחומרא, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם ואת העובדה שביצע את העבירות עת תלוי נגדו מאסר מותנה ולא השכיל להימנע מביצוע עבירות נוספות.

אדגיש כי, הגם שבית משפט ברחובות (ת/61) דן בעניינו וגזר את עונשו תוך התחשבות בנאשם, הרי שמדובר בתופעה נפסדת של הנאשם בו ניסה להימלט מהשוטרים תוך שהוא פוגע ברכב אחר. המדינה הגישה ערעור ובעפ"ג של בית משפט מחוזי מרכז-לוד התחשב בנאשם (**ראו ת/62**), הנאשם חזר לסורו בתיק דנן, כולל הבריחה משוטרים וזאת כמפורט בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם.

לקולא, יש לשקול את הודאת הנאשם המלמדת על נטילת אחריות ואת נסיבותיו האישיות, אשר פורטו על ידי בא כוחו. בנסיבות העניין אפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש שאשית עליו בתיק זה, אם כי אתחשב בתקופת עונש המאסר במסגרת המתחם שנקבע.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **מאסר בפועל למשך 24 חודשים.**
הנני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הוטל על הנאשם בגזר הדין מיום 20.6.17 בעפ"ג 23118-12-16 של בית משפט המחוזי מרכז-לוד, במצטבר לעונש בתיק זה.
סה"כ ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצר בתיקים שבכותרת.
2. **מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים.**
המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג פשע .
3. **מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים.**
המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו יעבור הנאשם עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
4. **קנס בסך ₪ 2,000 או 10 ימי מאסר תמורתו.**
הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר תשלום ראשון לא יאוחר מיום

14.9.2021.

באם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

5. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלון - מר משה טוקר, ת"ז 016649063-10.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר תשלום ראשון לא יאוחר מיום 28.12.20.

6. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלון - מר אריה פרנק, ת"ז 004152732.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, כאשר תשלום ראשון לא יאוחר מיום 22.3.2021.

באם לא יעמוד באחד מן התשלומים כל הסכום יגבה כקנס.

ב"כ המאשימה תמציא פרטים נלווים אודות המתלוננים בתוך 10 ימים מהיום למזכירות ביהמ"ש.

7. הנאשם יתחייב בזאת על התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירות בהן הורשע בתיק זה למשך 3 שנים מיום שחרורו.

8. הנני מורה על פסילת הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 9 חודשים. הפסילה תימנה מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר, ועל הנאשם להמציא אישור בדבר סיום מאסרו למזכירות בית המשפט.

הנאשם יפקיד את רשיונו במזכירות בית המשפט, לאחר סיום מאסרו.

מובהרת לנאשם חשיבות חומרת נהיגה בזמן פסילה.

10. פסילה על תנאי בת 6 חודשים.

הפסילה המותנית תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה של נהיגה פוחזת של רכב או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט מחוזי בבאר שבע.

ניתן והודע היום כ"א חשוון תשפ"א, 08/11/2020 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר
שופט, סגן נשיא

התחייבות להימנע מעבירה בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין.

החלטה

רשמתי בפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע עבירות.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשפ"א, 08/11/2020 במעמד הנוכחים.

אבשלום מאושר
שופט, סגן נשיא

הוקלד על ידי ענברגבאי